

I S A M U E L XXIV: 9, 10, 11, 12, 13, 14.

107

DAAR na maakte zich David ook op, en ging uit de spelonke, en hy riep Saul achter na, zeggende, Myn Heere Koning: Doe zag Saul achter zich om, en David boog zich met het aangezichte ter aarde, en neigde zich. En David zeide tot Saul, Waarom hoord gy de woorden der menschen, zeggende: Ziet David zoekt u quaad? Ziet te dezen dage hebben uwe oogen gezien, dat de HEERE u heden in myne hand gegeven heeft in deze spelonke, en men zeide dat ik u dooden zoude, doch [myne hand] verſchoonde u: want ik zeide: Ik en zal myne hand niet uitſteeken tegen mynen Heere, want hy is de gezalfde des HEEREN. Ziet doch myn vader, ja ziet de ſlippe uwes mantels in myne hand, want als ik de ſlippe uwes mantels afgeſneden hebbe, zo en hebbe ik u niet gedood, bekend en ziet, dat'er in myne hand geen quaad nochte overtredinge en is, en ik tegen u niet gezondigd en hebbe: nochtans gy jaagd myne ziele, dat gy ze weg neemt. De HEERE zal richten tuſſen my en tuſſen u, en de HEERE zal my wreken aan u: maar myne hand en zal niet tegen u zyn. Gelyk als het ſpreekwoord der Ouden zeyd, Van de godlooze komt godloosheid voort: maar myne hand en zal niet tegen u zyn.

DAVID